ادامه از صفحه اول

ناکارکردی نهادهای اجتماعی

تعداد زیادی از جوانان و مردم از بازار کار خارج شده‌اند. نرخ مشارکت که در سال ۱۳۸۴، برابر ۴۱/۰درصد بود، در سال ۱۳۹۰ به ۳۶/۵درصد کاهش یافته است، در حالی که انتظار می‌رفت که نرخ مشارکت روند افزایشی خود را حفظ کرده و به حدود ۴۵درصد می‌رسید.

برای فهمیدن کارایی نهاد اقتصاد در زمینه رشد اقتصادی کافی است گفته شود که سال‌های ۱۳۸۶ تا ۱۳۹۳، درآمد حقیقی خانوارهای ایرانی به طور مستمر در حال کاهش بوده است و درصد افراد زیر خط فقر نسبی که در سال ۱۳۸۴، حدود ۲۵درصد بود، در سال ۱۳۹۳، به ۳۷درصد رسیده است (همان: ۶۵). بنابراین نهاد اقتصاد در یک دهه منتهی به اعتراضات ۱۳۹۶، سرجمع در وضعیت رو به افولی بوده است. ناکارکردی نهاد اقتصاد با مشکلات دیگری چون بحران آب وضعیت محیط‌زیست و آلودگی هوا نیز همراه شده است که مشکلاتی پایدار خواهند بود.

همچنین مشکلات بزرگ در نظام بانکی و مواجهه با موسسات غیرمجاز در کنار وضعیت قرمز نظام بیمه‌ای و صندوق‌های بازنشستگی، جملگی منافع و زندگی میلیون‌ها شهروند ایرانی را تحت‌تاثیر قرار داده است. نهاد خانواده؛ در میان نهادهای اجتماعی کارآمدترین نهاد موجود خانواده است.

هر چند طی چند دهه گذشته بیشتر نقش‌های خود را به سایر نهادها واگذار کرده است. البته این نهاد نیز درون خودش با مشکلات عدیده‌ای دست به گریبان است. کافی است روند ازدواج و طلاق و نسبت طلاق را برای سال‌های اخیر مرور کنیم و ببینیم که نسبت طلاق به ازدواج با چه سرعتی در حال افزایش است.

سال	تعداد ازدواج (هزار)	تعداد طلاق (هزار)	نسبت طلاق به ازدواج
۱۳۹۱	۸۳۰	۱۵۰	۰/۱۸
۱۳۹۲	۷۷۵	۱۵۵	۰/۲۰
۱۳۹۳	۷۲۴	۱۶۴	۰/۲۳
۱۳۹۴	۶۸۵	۱۶۴	۰/۲۴
۱۳۹۵	۶۶۰	۱۶۶	۰/۲۵
۱۳۹۶	۶۰۹	۱۷۵	۰/۲۹

تحولات شگرفی که در روابط جنسی به وجود آمده و از آن به نام انقلاب جنسی نیز تعبیر شده، موجب تشدید اختلافات داخل خانواده شده و منازعات و قتل‌های خانوادگی را افزایش داده و بی‌ثباتی و ناپایداری بیش از پیش را در خانواده‌ها ایجاد کرده است. با وجود این خانواده همچنان بزرگ‌ترین پناهگاه فرد ایرانی است، به طوری که میزان رضایت از زندگی خانوادگی خیلی بالاست و ۸۹درصد پاسخگویان به میزان زیاد و خیلی زیاد از زندگی خانوادگی خود ابراز رضایت کرده‌اند (موج سوم ارزش‌ها و نگرش‌ها: ۱۲۱). بخشی از این جایگاه به دلیل ناکارکردی سایر نهادهای اجتماعی است که افراد برای حل هر مشکلی به دامن خانواده خود پناه می‌آورند.

ادامه دارد

پی‌نوشت‌ها

۱- نیلی، مسعود، و همکاران، اقتصاد ایران، چگونگی گذر از ابر چالش‌ها، جلد اول، تهران: موسسه عالی آموزش و پژوهش و مدیریت و برنامه‌ریزی، ۱۳۹۶

۲- سایت سازمان ثبت احوال،

به جز دو سال آخر که از اطلاعات شفاهی مسوولان سازمان ثبت در رسانه‌ها درج می‌شود (۲۰ فروردین ۱۳۹۶).

شروط قیمت‌گذاری

یکی از چالش‌ها، عدم مدیریت قیمت در بازار کالاهای اساسی است. چالشی که در حال حاضر نیز دولت با آن مواجه است و اگر فکری به حال آن نکند، رفاه اجتماعی به خطر می‌افتد و شکاف بین دهک‌ها بیشتر می‌شود.

همان طور که عنوان شد یکی از راه‌های کنترل قیمت در بازار به خصوص کالاهای اساسی، اختصاص ارز دولتی به آنها است. در حال حاضر صرف اختصاص مبلغی برای تامین کالاها نمی‌تواند بازارها را مدیریت کند، بلکه باید یک نظام یکپارچه تامین و توزیع ارز طراحی و اجرا شود تا در سایه آن اطمینان خاطر کنیم که منابع ارزی برای تامین کالاهای اساسی، منحرف نمی‌شوند. برای این کار باید در ابتدا نیازهای اولویت‌دار و جدی را شناسایی کنیم. در گام بعدی افرادی که واجد شرایط دریافت هستند، بشناسیم. گام سوم این است که افرادی که تجربه و صلاحیت کافی برای واردات دارند و قابل اتکا هستند، انتخاب کرده و واردات کالاهای اساسی که با جان افراد در ارتباط است، مانند دارو، به آنها واگذار کنیم. مرحله بعدی که بسیار مهم است تخصیص ارز در زمان مناسبی که بازار نوسان و تکانه‌ای ندارد، است. وقتی بازار دچار تلاطم است، هر گونه تاخیر یا انحرافی در تخصیص‌ها، نه تنها ممکن است جوابگوی نیاز بازار نباشد بلکه تلاطم‌ها را در بازار افزایش دهد.

اگر مراحل فوق به خوبی طی شود، می‌توان امید داشت که طرح تخصیص ارز دولتی به کالاهای اساسی برای جلوگیری از هر گونه افزایش قیمت ناگهانی، موفقیت‌آمیز خواهد بود.

گزارش روز

سهیل صحرانورد / فارس

آیت‌الله آملی لاریجانی با حکم رهبری به عنوان رییس مجمع تشخیص انتخاب شد

چهارمین رییس روحانی

مرجان زهرانی

رهبر معظم انقلاب اسلامی، بعدازظهر یکشنبه در حکمی آیت‌الله صادق آملی لاریجانی را به عنوان رییس مجمع تشخیص مصلحت نظام و عضو فقهای شورای نگهبان منصوب کردند. در متن حکم مقام معظم رهبری برای آیت‌الله صادق آملی لاریجانی آمده است:

«بسم‌الله‌الرحمن‌الرحیم

آیت‌الله جناب آقای حاج شیخ صادق آملی لاریجانی دامت توفیقاته

با توجه به نقش بی‌بدیل مجمع تشخیص مصلحت نظام در اداره و قوام و استحکام نظام مقدس جمهوری اسلامی و باعنایت به ارتحال عالم مجاهد آیت‌الله هاشمی شاهرودی رحمةالله علیه و ضرورت سامان‌یابی هر چه سریع‌تر ارکان مجمع، جنابعالی را به ریاست آن مجمع مهم و تاثیرگذار و نیز به عضویت فقهای شورای محترم نگهبان منصوب می‌کنم. همان طور که پیش از این در حکم دوره جدید آمده است، مجمع در این دوره عهده‌دار مسوولیت مهم و اساسی تغییرات در ساختار و محتوای آن نهاد موثر و مهم نیز است که با توجه به سابقه برجسته و ارزشمند جنابعالی در شورای نگهبان و مدیریت پر تلاش و عالمانه و مخلصانه بر قوه قضاییه، امید می‌رود با حضور فعال و عالمانه اعضای محترم مجمع تشخیص مصلحت نظام و ایفای نقش موثر دبیرخانه و دبیر محترم در انجام وظایف خود تحت نظارت و اشراف ریاست مجمع، مسوولیت‌های محوله در این دوره در کمال اتقان و به بهترین وجه به انجام برسد. با عنایت به اهمیت مسوولیت‌ها در مجمع و شورای نگهبان انتظار می‌رود در فرصت زمانی مناسب، با تنسیق امور در قوه قضاییه، در مسوولیت‌های خطیر یادشده مُتمحّض گردید. از خداوند متعال توفیق وافر و کمک همه‌جانبه‌اش را برای آن جناب و همکاران مسألت مینمایم.» به این ترتیب و بر اساس این حکم آیت‌الله صادق آملی لاریجانی به جای آیت‌الله سید محمود هاشمی شاهرودی هم برای ریاست مجمع حکم گرفت و هم وارد شورای نگهبان شد.

آیت‌الله صادق آملی لاریجانی که هم‌اکنون ریاست قوه قضاییه را نیز برعهده دارد به پایان دوره ریاست خود در این قوه نیز نزدیک می‌شود چرا که اولین حکم او از سوی رهبر معظم انقلاب برای ریاست بر قوه قضاییه در سال ۸۸ بود و طبق عادتی مالوف روسای قوه قضاییه دست‌کم یک دهه بر این قوه ریاست می‌کنند. از همین روی سال ۹۸ این دوره ۱۰ ساله به پایان می‌رسید و احتمالا فرد دیگری جایگزین او می‌شد. کما اینکه چهره‌هایی چون سیدابراهیم رییسی، تولیت آستان قدس و غلامحسین محسنی‌اژه‌ای، معاون اول و سخنگوی دستگاه قضا نیز برای ریاست مطرح شد که گویا رییسی، رقیب انتخاباتی حسن روحانی گزینه‌ای مقبول‌تر برای ریاست این قوه است.

انتخاب در کمتر از یک هفته

صندلی ریاست «کاخ مرمر» کمتر از ۷ روز خالی ماند. با این حال از رسانه‌ها گرفته تا سیاست‌ورزان گزینه‌های ریاست را فهرست کردند در نهایت اما روز یکشنبه رییس دستگاه قضا و در واقع یک «آیت‌الله» به عنوان چهارمین رییس مجمع تشخیص مصلحت نظام انتخاب شد. کسی که در چند سال اخیر کمتر در جلسات مجمع حضور داشته است. یک سال گذشته اغلب گفته می‌شد که به دلیل برگزاری همزمان جلسات شورای عالی اقتصادی حضور وی کمرنگ شده اما پشت پرده‌های سیاست حاکی از آن بود که اختلافات او با محمود احمدی‌نژاد، رییس دولت نهم و دهم عامل دوری آملی لاریجانی از مجمع است. حالا باید دید که محمود احمدی‌نژاد به جلسات مجمع با حضور رییس جدید خواهد رفت یا نه؟ صندلی ریاست مجمع تشخیص مصلحت نظام، ۱۹ دی ماه پس از ۲۷ سال خالی شد. کرسی‌ای که بیش از یک ربع قرن در اختیار تام و تمام آیت‌الله هاشمی رفسنجانی، از موثران تاسیس این نهاد مهم بود. زمانی که مجمع تشخیص مصلحت نظام با حکم امام خمینی تشکیل شد، بر اساس قانون ریاست آن با رییس جمهوری بود. از همین روی آیت‌الله سیدعلی خامنه‌ای در دو سال پایانی ریاست جمهوری‌اش، ریاست این مجمع را نیز برعهده داشت اما این قانون پس از اتمام ریاست جمهوری آیت‌الله هاشمی رفسنجانی تغییر کرد و انتخاب بر عهده رهبر انقلاب گذاشته شد. از همین روی هاشمی پس از خداحافظی با پاستور راهی «کاخ مرمر» شد و ریاست طویل‌المدتی را تجربه کرد.

۱۹ دی ماه ۱۳۹۵، ۲۲ روز بعد پس از درگذشت ناگهانی آیت‌الله هاشمی رفسنجانی با حکم رهبری محمدعلی آیت‌الله موحدی کرمانی ریاست موقت مجمع را برعهده گرفت تا رییس جدید انتخاب شود. اسفند همان سال هم دوره پنج ساله اعضای مجمع تشخیص مصلحت نظام که ۲۴ اسفند سال ۹۰ انتخاب شده بودند، پایان یافت اما خبری از حکم انتصاب «رییس» نبود. فرآیند انتخاب رییس تا مرداد سال بعد به درازا کشید اما در نهایت گزینه‌ای که نامش در اغلب گمانه‌زنی‌ها به چشم می‌خورد بر کرسی ریاست نشست و آیت‌الله هاشمی‌شاهرودی رییس یکی از اصلی‌ترین نهادهای جمهوری اسلامی شد که مسوولیت آن حل اختلافات میان مجلس و شورای نگهبان و تبیین و تدوین سیاست‌های کلان کشور است.

ریاست آیت‌الله هاشمی‌شاهرودی اما چندان به طول نینجامید. این فقیه که ارتباط نزدیک و مطلوبی با رهبر معظم انقلاب داشت تا تیر ماه سال جاری توانست در جلسات شرکت کند و پس از آن به دلیل شدت گرفتن بیماری در مجمع حضور نیافت. در این مدت بار دیگر آیت‌الله موحدی کرمانی مسوولیت مدیریت جلسات را بر عهده داشت تا اینکه بالاخره پس از درگذشت آیت‌الله هاشمی شاهرودی در سوم دی ماه، ۵ روز بعد موحدی کرمانی به عنوان جانشین او و رییس موقت مجمع انتخاب شد.

آیا انتخاب گزینه غیرمعمم ممکن بود؟

پس از درگذشت آیت‌الله هاشمی‌شاهرودی بار دیگر گمانه‌زنی‌ها در مورد صندلی ریاست مجمع آغاز شد. در میان این گمانه‌زنی‌ها و گزینه‌ها چهره‌های مختلفی به چشم می‌خورد. از آیت‌الله صادق آملی لاریجانی نام می‌برند، از آیت‌الله احمد جنتی و شیخ علی‌اکبر ناطق‌نوری سخن به میان می‌آورند، نام علی‌اکبر ولایتی، مسوولی با ۳۸ سمت در میان گزینه‌ها به چشم می‌خورد، حتی از تمایل محسن رضایی برای برعهده گرفتن این سمت یا احتمال انتخاب حسن روحانی صحبت کردند؛ کسانی که جملگی عضو مجمع هستند و اغلب معمم. حال سوال اینجا است که اساسا یک «مکلا» هم می‌توانست بر این صندلی که در کمتر از دو سال دو رییس از دست داده، تکیه زند؟

فارغ از اینکه رسانه‌ها چه پیش‌بینی‌هایی برای ریاست مجمع داشتند یا سیاستمداران چه گزینه‌هایی را مطلوب می‌دانند و معرفی می‌کنند، در واقع باید دید چهره‌های مطرح شده و فهرستی از اسامی که پشت هم ردیف شده‌اند فارغ از قابلیت برای عهده‌دار شدن ریاست این نهاد تصمیم‌ساز و مهم به لحاظ قانونی هم می‌توانستند در این جایگاه قرار گیرند یا نه؟

در مورد ریاست مجمع تشخیص مصلحت نظام سه نکته قابل ذکر است. اول اینکه تا پیش از پایان ریاست جمهوری آیت‌الله هاشمی رفسنجانی، بر اساس قانون رییس جمهوری ریاست مجمع را هم برعهده داشته است. از همین روی مقام معظم رهبری در زمان ریاست جمهوری ایشان بر این کرسی نیز تکیه زده است که البته ریاست ایشان تنها ۲ سال یعنی فاصله سال‌های ۶۶ (زمان تشکیل مجمع) تا سال ۶۸ به طول انجامید. پس از آن و تا سال ۱۳۷۶ هم آیت‌الله هاشمی رفسنجانی ضمن حضور در پاستور، ریاست مجمع را برعهده داشته است. پس از آن و در سال ۷۶ یعنی همزمان با خداحافظی هاشمی رفسنجانی از صندلی ریاست جمهوری قوانین مربوط به ریاست مجمع تغییر می‌کند و همین تغییر باعث می‌شود هاشمی پس از دوران ریاست جمهوری بر صندلی ریاست یکی از اصلی‌ترین نهادهای نظام تکیه زند.

بهمن کشاورز، حقوقدان در توضیح این موضوع به «اعتماد» گفت: «این مقررات را مجمع ابتدا در سال ۱۳۶۸ تصویب کرد و سپس در سال ۱۳۷۶ این مقررات اصلاح شد. ماده سه آیین‌نامه داخلی مجمع می‌گوید که دبیر مجمع به پیشنهاد رییس مجمع و موافقت مقام معظم رهبری توسط رییس مجمع منصوب می‌شود و ریاست دبیرخانه را برعهده خواهد داشت.»

بنابراین کسانی که معتقد بودند احتمال حضور حسن روحانی بر مسند ریاست مجمع زیاد است، احتمالا نیم‌نگاهی به قانون قدیمی داشتند که ممکن بود نه با روند قانونی بلکه با حکمی حکومتی احیا شود.

نکته دوم در مورد فقیه، مجتهد یا دست‌کم روحانی بودن رییس مجمع تشخیص مصلحت نظام است. صندلی ریاست کاخ مرمر همواره در دست روحانیون بوده است. مقام معظم رهبری، آیت‌الله هاشمی رفسنجانی، آیت‌الله هاشمی شاهرودی و حتی در دورانی که قرار بر مدیریت موقت بوده است آیت‌الله موحدی کرمانی این مسوولیت را بر عهده داشته و حالا هم این کرسی ریاستی به آیت‌الله صادق آملی لاریجانی رسیده است؛ حال سوال اینجاست که آیا به لحاظ قانونی رییس مجمع تشخیص مصلحت نظام باید در دست یک فقیه، مجتهد یا دست‌کم یک روحانی باشد؟

پاسخ منفی است. قانون در مورد ویژگی‌های رییس مجمع تشخیص مصلحت نظام سکوت کرده و این حق انتخاب به رهبر معظم انقلاب واگذار شده است. در واقع احراز صلاحیت یک فرد برای برعهده گرفتن ریاست مجمع با شخص رهبری است و قانون مشخصی در مورد آن وجود ندارد. با این حساب ممکن است تشخیص بر این باشد که یک معمم یا مکلا یا حتی یک نظامی بر صندلی ریاست بنشیند که البته تاکنون سابقه نداشته است.

کشاورز در این مورد نیز توضیح داد «با توجه به اینکه در ماده ۴ آیین‌نامه داخلی آمده است: «به منظور فراهم آوردن اطلاعات دقیق مربوط به مباحث و مسائلی که در مجمع مطرح می‌شوند و آماده‌سازی آنها برای تصمیم‌گیری و نیز بهره‌گیری کامل از آخرین فرآورده‌های کارشناسی دستگاه‌های مسوول دولتی و استفاده از تحقیقات کاربردی، توسعه‌ای و بنیادی موسسات پژوهشی کشور، کمیسیون‌های تخصصی دائمی و نیز کمیسیون‌های خاص مرکب از اعضا تشکیل می‌شوند.» به نظر می‌رسد که احراز صلاحیت‌های لازم و ویژگی‌های اعضای مجمع از جمله رییس و دبیر آن به استناد قسمت اخیر اصل یکصد و دوازدهم قانون اساسی، با مقام معظم رهبری است و نه قانون اساسی و نه آیین‌نامه داخلی انتصاب رییس، دبیر و اعضا را به حرفه یا طبقه خاص یا داشتن تحصیلات ویژه‌ای شرط نکرده است.»

نکته سوم هم انتخاب رییس از میان اعضا است. این اصل همواره رعایت شده و رییس از میان اعضا انتخاب شده است. با درگذشت آیت‌الله هاشمی شاهرودی در میان گزینه‌هایی که پیشنهاد شد یا در میان فهرست گمانه‌زنی‌ها وجود داشت تنها به اعضای مجمع تشخیص مصلحت نظام اشاره می‌شد. به لحاظ قانونی نیازی نیست که حتما رییس مجمع تشخیص مصلحت نظام از میان اعضا انتخاب شود چرا که با درگذشت یک نفر (رییس وقت مجمع) رهبری می‌توانند برای یک نفر خارج از مجمع حکم ریاست و به تبع آن عضویت صادر کنند.

بهمن کشاورز در مورد انتخاب رییس خارج از اعضای مجمع به «اعتماد» گفت: «در مورد رییس به نظر می‌رسد با توجه به اینکه رییس لاجرم از اعضای مجمع نیز خواهد بود، به هر حال رییس کسی است که یا از میان اعضا انتخاب می‌شود یا —با انتصاب به ریاست— داخل در اعضا خواهد شد.»

با انتخاب آیت‌الله صادق آملی لاریجانی بار دیگر یک روحانی انتخاب شد، روحانی‌ای که به پایان دوران کاری‌اش در قوه قضاییه نزدیک می‌شود و احتمالا به زودی شاهد تغییر و تحولات گسترده‌ای در رئوس نهادهای مهم کشور خواهیم بود.

رویداد

وزیر ورزش از آمادگی زیرساخت‌ها برای حضور زنان در ورزشگاه خبر داد

چراغ سبز برای ورود زنان به استادیوم

روز گذشته مسعود سلطانی‌فر، وزیر ورزش از آمادگی زیرساخت‌های لازم برای حضور زنان در ورزشگاه‌ها خبر داد و گفت: «وزارت ورزش یک سال و نیم در حال تلاش است تا شرایط حضور بانوان در ورزشگاه‌ها با رعایت ملاحظات فرهنگی و شرعی فراهم کند و خوشبختانه زیرساخت‌ها هم فراهم است و در دو، سه مسابقه‌ای که حضور پیدا کردند هیچ اتفاقی نیفتاد. تمام ملاحظات شرعی تاکنون رعایت شده و امیدواریم بتوانیم با فراهم کردن شرایط بیشتر امکان حضور بانوان را در مسابقات مختلف فراهم کنیم.»

محمدرضا داورزنی، معاون وزارت ورزش هم یکی دیگر از کسانی بود که روز گذشته و در بیست‌وششمین نشست کمیسیون فرهنگی، تربیت‌بدنی و ورزش کشور که با حضور وزیر ورزش، معاونان وزارت ورزش و رییس کمیته ملی المپیک برگزار شد از حضور زنان در ورزشگاه حمایت کرد. داورزنی در این باره گفت: «زنان ایرانی در قالب تیم‌های مختلف ورزشی در عرصه‌های بین‌المللی شرکت می‌کنند، قهرمان می‌شوند و روی سکو می‌روند. کیمیا علیزاده، دختر ارزشمند ما در المپیک روی سکو می‌رود و زنان ورزشکار ما با حجاب کامل فرهنگ غنی خود را به دنیا نشان می‌دهند که بارها مقام معظم رهبری از این زنان تشکر کرده است اما سوالی که دنیا همیشه از مسوولان ورزش ایران دارد این است که چرا با وجود اینکه زنان ایرانی فعالیت حرفه‌ای ورزشی دارند ولی اجازه حضور در استادیوم‌های ورزشی برای تماشای مسابقات را ندارند؟»

او ادامه داد: «البته با تدابیری که در این چند سال اخیر اتخاذ شده با توجه به الزامات بین‌المللی به گونه‌ای، تعدادی از زنان در گوشه‌ای از استادیوم‌ها حضور پیدا کردند اما واقعیت این است که نباید بدرفتاری‌ها و بی‌اخلاقی‌ها در یک مسابقه را به کل جامعه ورزش و تماشاگران تعمیم دهیم. آمارها نشان می‌دهد که در مسابقات ملی هیچ مشکل اخلاقی و بدرفتاری تماشاگران وجود نداشته است. نباید به صرف اینکه در یک مسابقه چند بین تماشاگر نما بدرفتاری می‌کنند جامعه ۴۰ میلیونی زنان و چند میلیون نفری زنان ورزشکار و خانواده‌های آنها را از تماشای مسابقات فرزندان خود و تیم‌های ملی محروم کنیم.»

داورزنی از دوستان شورای عالی انقلاب فرهنگی تقاضا کرد که به این موضوع که حق مسلم زنان ایرانی است توجه بیشتری داشته باشند تا زنان در فضای سالم‌تر و آرام‌تر بتوانند در استادیوم‌ها حضور پیدا کنند.

همچنین مخبر دزفولی، دبیر شورای انقلاب فرهنگی که او هم در این جلسه حضور داشت درباره حضور زنان در ورزشگاه گفت: «در خصوص حضور خانواده‌ها در ورزشگاه‌ها باید پیشنهاد وزارت ورزش و جوانان به شورای انقلاب فرهنگی ارایه شود. طبق قواعد و ضوابط و ایجاد امکاناتی که وزیر ورزش و جوانان به آن اشاره داشتند که در حال حاضر وجود دارد نباید مشکلی برای حضور زنان در استادیوم‌ها وجود داشته باشد.»

مخبر دزفولی ادامه داد: «شورای عالی انقلاب فرهنگی نسبت به حل موضوع حضور زنان در ورزشگاه‌ها اهتمام و رویکرد مثبت و سازنده‌ای دارد. این موضوع با رعایت قواعد و ضوابط قابل حل است و ان‌شاءالله در بقیه مراحل هم گام‌های خوبی برخواهیم داشت.»

این سخنان در حالی است که هفته گذشته هم حجت‌الاسلام هادی صادقی، معاون فرهنگی قوه قضاییه هم از حضور زنان در ورزشگاه حمایت کرد و گفت: «زنان هم می‌توانند همچون آقایان به ورزشگاه‌ها بروند و از دیدن بازی‌ها لذت ببرند به شرطی که اخلاق و مسائل شرعی رعایت شود.»

او معتقد است همان گونه که خانم‌ها همراه با آقایان به سینما می‌روند و از دیدن فیلم بهره می‌گیرند یا به پارک می‌روند، در ورزشگاه هم می‌توانند حضور پیدا کنند ولی ورود زنان به ورزشگاه‌ها ممکن است دو عارضه داشته باشد که باید آن را برطرف کرد و مسوولان اجازه ندهند این مسائل پدید آید.

معاون فرهنگی قوه قضاییه ادامه داد: «اگر این دو عارضه مدیریت و با آن مقابله شود و دولت فضایی مناسب را ایجاد کند که این دو مشکل وجود نداشته باشد، هیچ اشکالی مانع حضور زنان در ورزشگاه‌ها نخواهد بود که عارضه اول موضوع اخلاق است. یعنی ممکن است در ورزشگاه‌ها فضای ناسالمی وجود داشته باشد و کلمات اهانت‌آمیزی گفته شود یا به زنان توهین‌هایی شود و در آن صورت حریم‌ها شکسته شود که در این زمینه باید مدیریت شود ولی باید بدانیم رفع این مساله فقط کار دولت نیست و خود مردم باید همکاری کنند.» به گفته او، مساله رعایت اخلاق در ورزشگاه هم به عهده دولت است و هم تیم‌های ورزشی و طرفداران‌شان باید فعالیت کنند تا فضایی سالم را برای حضور زنان ایجاد کنند و دو فدراسیون هانیز باید نظارت داشته باشند.

پیش از این هم محسن غرویان، استاد حوزه علمیه قم نسبت به مساله حضور زنان واکنش نشان داده بود و با اشاره به منع کردن مردان به استفاده از الفاظ رکیک در ورزشگاه‌ها گفته بود: «از منظر فقها، ورود زنان به ورزشگاه‌ها فی‌نفسه گناه نیست اما می‌تواند مقدمه گناه باشد. یعنی ممکن است زنان در معرض فحاشی مردان قرار گیرند. اما این استدلال جواب دارد. جوابش این است که ما نمی‌توانیم زنان را از حقی محروم کنیم چون که مردان فحاشی می‌کنند. در واقع ما باید جلوی فحاشی مردان را بگیریم نه جلوی ورود زنان به ورزشگاه‌ها را.»

با توجه به اظهارنظرهای مثبتی که اخیرا درباره حضور زنان در ورزشگاه‌ها بیان شده، شاید بتوان گفت که مسوولان تصمیم گرفته‌اند مسائل مربوط به حضور زنان در ورزشگاه‌ها را حل و راه را برای ورودشان باز کنند. حضور زنان در ورزشگاه‌ها مدت‌هاست موضوع بحث در کشور و مطالبه بحق زنان ایرانی است. البته پیش از این هم بارها وعده‌هایی درباره اجازه ورود زنان به ورزشگاه‌ها داده شده بود که هیچ‌گاه محقق نشد و حالا زنان منتظرند ببینند بعد از چهاردهم بهمن ماه می‌توانند همراه با دیگر اعضای خانواده‌شان برای تماشای مسابقات فوتبال به ورزشگاه بروند یا نه؟

تاریخچه یک سازمان مخوف

برخیز و اول بکش (۱۱۳)

فصل دوازدهم

غرور- حمله به هتل ساووی

نویسنده: رونن برگمن / ترجمه: منصور بیطرف

حمله مالوت شروع دور تازه‌ای از ترور و در واقع طنین دیگری از عملیات بهار جوانی بود. سازمان ساف بعد از مرگ سه نفر از رهبرانش در بیروت دست به تغییرات ساختاری و سازمانی زد. موساد معتقد بود که حمله مالوت چون آب یخی بود بر سر اطلاعات اسراییل. شیمشون اسحاقی گفت: «عملیات در آنها ترس بزرگ را القا کرده بود.»

حراری هم اضافه کرده بود: «این عملیات یک نوع قایم‌موشک بازی بود. ما موظف بودیم که آنها را دنبال کنیم. اینکه عرفات در دو شب پیاپی در یک تخت نمی‌خوابید، انگار کار ما را پوچ کرده بود.»

از طرف دیگر عملیات بهار جوانی، دست ابوجهاد را تقویت کرده بود. همچنین عملیات‌های موساد اکثر رقبای درون سازمانی ابوجهاد را حذف کرده بود. عرفات و ابوجهاد بعد از عملیات بهار جوانی، تصمیم به حذف فعالیت‌های سپتامبر سیاه کردند و حمله به اهداف خارج از اسراییل و سرزمین‌های اشغال شده را متوقف کرده بودند. برخی روزنامه‌نگاران و تاریخدانان از جمله فلسطینی‌های سرشناس معتقد بودند که آنها این کار را به این خاطر کردند که متوجه شده بودند، فعالیت‌های تروریستی علیه اسراییلی‌ها و یهودی‌ها در کشورهای غربی بیشتر به اهداف فلسطینی‌ها ضربه می‌زند تا آنکه به آن کمک کند. آنها همچنین بدون تردید متوجه شده بودند، لحظه‌ای که آنها عملیات تروریستی را در اروپا انجام می‌دهند، در حقیقت به عملیات کشتن‌های هدفمند اسراییلی‌ها علیه مردم خودشان در آن قاره مشروعیت می‌بخشند، به همین خاطر بهای هر حمله تروریستی خیلی زیاد خواهد بود.

در کنار این تحلیل دیگران هم به این نکته توجه می‌کنند که ساف در سال ۱۹۷۴ و زمانی که عرفات برای ایراد سخنرانی در مجمع عمومی سازمان ملل متحد دعوت شده بود یک موقعیت بین‌المللی را به دست آورده بود. حقیقت شاید در جایی بین این دو باشد.

به هر صورت، ابوجهاد به عنوان ریاست شورای عالی نظامی ساف دستور داد که تمامی حملات تروریستی در داخل «سرزمین اشغالی مادری» صورت گیرد. شبه نظامیانی که در اروپا بودند از طریق فرودگاه‌ها و بنادر، برخی‌ها از طریق مرز اردن و یا شبیه آن سه تروریستی که به مالوت حمله کردند از لبنان وارد کشور (اسراییل) شدند.

حمله مالوت که توسط جبهه دموکراتیک برای آزادی فلسطین صورت گرفت، بازتاب استراتژی ابوجهاد بود. این حمله بعد از حمله مونیخ مرگبارترین حمله توسط فلسطینی‌ها و همچنین بدترین حمله‌ای بود که تاکنون

از طریق عبور از مرز به قلمرو اسراییل صورت گرفته بود. اما این آخرین حمله نبود و صرفا نشانه‌ای بود که چه چیزهایی دارد، می‌آید.

در ۵ مارس سال ۱۹۷۵، حول و حوش ساعت ۱۱ شب، هشت نفر از افراد ابوجهاد، سوار بر یک کشتی که شبیه کشتی تاجران مصری بود، وارد آب‌های اسراییل شدند. تروریست‌ها زیر نور ماه سوار بر یک قایق لاستیکی شدند و در ساحل تل‌آویو پیاده شدند. آنها با عبور از ساحل شنی به سمت خیابان راه افتادند سپس با مسلسل هربرت ساموئل اسپلانده را به رگبار بستند.

کشتی آنها به این خاطر شبیه مصری‌ها بود که تروریست‌ها می‌خواستند، دیدار قریب‌الوقوع هنری کیسینجر، وزیر امور خارجه ایالات متحده از منطقه را که دنبال برقراری صلح بین اسراییل و مصر بود از اعتبار بیندازند.

تروریست‌ها فروشگاه هتل ساووی را که یک چهار راه پایین‌تر از ساحل بود، تسخیر کردند. افرادی که به لابی هجوم بردند، مسوول پذیرش را کشتند و هر مهمانی را که یافته بودند در یک اتاق جمع کردند.

بنا بر نوشته یک گزارش محرمانه که مدت کوتاهی پس از آنکه این حمله پایان یافت، منتشر شد؛ «این اولین باری بود که تروریست‌ها موفق شدند به صورت گروهی وارد قلب کشور شوند.» تروریست‌ها آن قدر به مجتمع کی‌ریا که جنب تمپلر سابق، جایی که مرکز سازوبرگ نظامی و اطلاعاتی بود، نزدیک بودند یک گلوله‌ای که از کلاشینکوف AK-47 شلیک شده بود از یک پنجره آن رد شده بود و در اتاق جلسه‌ای که فرماندهان عالیرتبه ای‌دی‌اف جمع می‌شدند، نشسته بود.

توضیح: استفاده از واژه تروریست‌های فلسطینی برای حفظ امانت در ترجمه است، نه اعتقاد مترجم و روزنامه.

خبر آخر

دولت آینده یا نظامی اقتدارگراست یا سوسیالیست عدالت‌طلب

ابراهیم فیاض، استاد دانشگاه گفت: دولت آینده یا دولت نظامی اقتدارگراست یا دولت اجتماعی که تفکر سوسیالیست عدالت‌طلب دارد.

به گزارش نامه‌نیوز ابراهیم فیاض گفت: روحانی اصلاح‌طلب نیست و راست مدرن محسوب می‌شود اما اصلاح‌طلبان در سال ۹۲ و ۹۶ با او همراه شدند و حالا که می‌بینند روحانی شکست خورده، می‌خواهند هر طور شده فرار کرده و خود را از روحانی دور کنند.

وی درباره تحلیل خوشبینانه حزب اعتدال و توسعه به پیروزی در انتخابات ۱۴۰۰ افزود: کسی که شکست می‌خورد آرزو می‌کند، من چیزی جز این تحلیل نمی‌بینم؛ دولت آینده یا دولت نظامی اقتدارگراست یا دولت اجتماعی که تفکر سوسیالیست عدالت‌طلب دارد.